

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010038
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7716010038.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 16.6.2016 v Michalovciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ O., trvale bytom Michalovce, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Košice,

2/ K., bez pracovného pomeru,

3/ W., bez pracovného pomeru,

s ú v i n n í

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

p r e t o ž e

obžalovaní v dobe najneskôr od 15.5.2015 do 1.7.2015 v meste Michalovce na základe predchádzajúcej dohody násilím a hrozbou násilia nútili poškodeného C., aby im pravidelne vyplácal finančnú hotovosť a to takým spôsobom, že ho dňa 15.5.2015 telefonicky vylákali z miesta jeho prechodného pobytu za obytný blok na ulicu Užhorodskú 10 v Michalovciach, kde mu povedali, že im musí platiť v týždenných alebo mesačných intervaloch bližšie nešpecifikované sumy za to, že môže pokojne žiť v meste Michalovce, pričom mu povedali, že on nie je jediný na zozname a ak odmietne platiť, tak ho k tomu donútiť a následne ho obžalovaný O. fyzicky napadol tak, že ho udrel pästou do pravej strany krku, pričom mu povedali, že toto je na výstrahu, aby vedel čo ho čaká, ak nebude platiť, pričom týmto fyzickým napadnutím poškodenému bolo spôsobené zranenie a to pomliaždenie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 5 dní,

t e d a

spoločným konaním iného násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal a trpel.

z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný O. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h,m/Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., súd zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/171/2015 zo dňa 28.1.2016, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s

podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný K. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h,m/Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., súd zrušuje výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OT/77/2016 zo dňa 13.4.2016, kde mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovaný Ivan Kulik podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 2.2.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Michalovciach obžalobu na O. pre zločin vydierania spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaní O. vykonali vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/Tr. por. o tom, že sú nevinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul obžalovaného O. ktorý využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať, preto súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej obžalovaný uviedol, že V. neudrel, ani nevydieral. Vo zvyšku využil svoje právo a odmietol ďalej vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul taktiež obžalovaného K. ktorý v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní sa sám ku skutku vyjadriť nevedel s tým, že si na skutok nepamätá, nevie sa k nemu vyjadriť a rovnako si nepamätá na svoju výpoveď na polícii. Pripustil, že v súčasnosti užíva lieky a podrobuje sa liečbe schizofrénie s tým, že je liečený v Psychiatrickej nemocnici v Michalovciach.

Vzhľadom k jeho výpovedi bola prečítaná aj výpoveď z prípravného konania na vysvetlenie rozporov, v ktorej obžalovaný uviedol, že si nepamätá na presný deň, kedy ho kontaktoval „) za bytovkou, kde býva W. ktorý je jeho bratrancom, pričom mohlo byť tak okolo 21.00 až 22.00 hod. Vtedy zašiel za W. kde pri bytovke už stál „D. Títo sa rozprávali, kde po príchode k nim sa ho „ opýtal, či nemá číslo na V. Rovnako sa opýtal, či W. robí s drogami. Vtedy ho zároveň požiadal, aby V. zavolať, aby k nim došiel, čo obžalovaný aj urobil a zatelefonoval V. eď k nim V. došiel, chcel sa s ním rozprávať „D. a s týmto sa V. začal baviť. Obžalovaný s T. stáli opodiaľ a vzhľadom na rozhovor V. s K. sa rozhodli odísť preč. Keď sa chceli rozlúčiť obžalovaný začul, ako „D. povedal, aby si vybral ako bude platiť, kde vtedy mu došlo, že „D. a peniaze. Z tohto dôvodu obžalovaný chcel odísť čím skôr, pričom na V. videl, že je roztrasený a bál sa. V ústach mal cigaretu, kde keď si ju chcel zapáliť ruka sa mu triasla a cigaretu si ani nezapálil. Následne sa V. opýtal „D., že ak by chcel zaplatiť naraz, koľko by mal zaplatiť. „D.“ neodpovedal, bol ticho. Následne sa obžalovaný s T. otočili s tým, že odídu preč, kde vtedy obžalovaný začul zvuk, akoby niekto niekoho udrel. Keď sa otočil videl V. na zemi, ktorý sa držal za krk na pravej strane a chrčal. Pri ňom stál „“, ktorý na adresu V. viedol, že je to výstraha. Následne sa obžalovaný s T. vrátili k V. vi, tohto

zdvihli zo zeme, pričom „D.“ kráčal preč. Keď sa V. postavil volal políciu. Obžalovaný mu nato oznámil, že ak by vedel čo sa stane, nevolal by ho von. Kulik medzičasom odišiel za „D.“. Následne na miesto došla polícia, ktorá pátrala po „D.“.

Napokon bol vypočutý aj obžalovaný W., ktorý na hlavnom pojednávaní rovnako využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať, preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej tento uviedol, že uvedeného dňa šiel z prechádzky, pričom pri jednote - obchode stretol O., ktorí čakali na C.. Tento tam došiel, keď venčil psa, pričom sa medzi sebou o niečom rozprávali, kde obžalovaný obsah rozhovoru nepoznal. S V. sa obžalovaný nekontaktoval pred týmto stretnutím, viac ako pol roka ho ani nevidel. Počas rozhovoru sa tento správal k obom kamarátsky, pričom ich stretnutie trvalo asi 5 minút. Keď obžalovaný chcel odísť preč pootočil sa a vtedy videl, že V. leží na chrbte a chrčí. Vtedy k nemu podišiel, zdvihol ho. Následne odišiel, kde ostatní tam naďalej zostali. K osobe O. obžalovaný uviedol, že tento nie je jeho kamarát, prakticky sa s ním nestretáva, kde tento je bezdomovec. Y. je jeho bratranec, pričom je to problémový chlapec, bol liečený na psychiatrii a má problémy s drogami. Poprel, aby od V. pýtal nejaké peniaze alebo ho napadol a vyhrážal sa mu.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul poškodeného C., ktorý uviedol, že dňa 15.5.2015 dostal SMS správu alebo mu zavolať K., ktorý mu oznámil, aby vyšiel pred bytovku, nakoľko sa s ním chce porozprávať. Výzve vyhovel, kde zišiel pred bytovku a tam zbadal W.. Keď k nim pristúpil začal sa s ním rozprávať W. ktorý mu oznámil, že O. nemá peniaze, nemá kde spať, preto im bude platiť a má si vybrať, či to bude týždenne alebo mesačne. Rovnako ho vyzvali, aby si sám navrhol v akých čiastkach to bude. Vtedy si všimol, že O. ktorý stál opodiaľ vo vzdialenosti asi pol metra od neho si od neho udržiava vždy rovnaký odstup a keď ukročil poškodený na stranu alebo dozadu, urobil tak aj K.r. Tento v podstate nerozprával, iba prikyvoval tomu, čo hovoril W.. Nato ho K.r udrhel päšťou do pravej strany krku, kde po údere poškodený spadol na zem. Následne k nemu pristúpil T., ktorý mu pomohol vstať a povedal mu, aby si rozmyslel, či bude platiť alebo nie, keďže nie je jediný na zozname. K.i pritom oznámil, že „to stačí“, teda aby ho ďalej K. nenapádal. Na to všetci traja odišli a poškodený privolať políciu. V závere výpovede poškodený upresnil, že K. ho po skutku kontaktoval prostredníctvom jeho priateľky, kde tejto písal na sociálnu sieť Facebook a ospravedlňoval sa, že ho to celé mrzí, „že to s W. prebrali“ a že to nemalo dopadnúť tak, ako to dopadlo. Poškodený tiež uviedol, že pred týmto incidentom bol vonku venčiť psa, pričom sa stretol s K., pričom mal pocit, že v tej dobe tam už boli aj „D.“, ktorý ho požiadal, aby zavolať C., pričom výzve vyhovel a C. zavolať. Následne odišiel domov, kde ho opäť kontaktoval Y., že sa s ním potrebuje porozprávať. Čo sa týka C. za týmto poškodený zašiel osobne a oznámil mu, že sa s ním chce rozprávať K.. Dôvod ich rozhovoru poškodený nepoznal. Poškodený ďalej uviedol, že z celej situácie, ktorá sa odohrala medzi ním a obžalovanými usúdil, že K. ho mal vylákať na stretnutie, kde W. od neho žiadal peniaze pre K., ako aj pre seba, nakoľko žiadne peniaze nemali, na čo ho O. udrhel. Pripustil, že počas rozhovoru sa snažil týmto neprotirečiť, prítakával im a snažil sa s nimi vyjednávať o akú sumu by malo ísť, čo by ho to stálo a podobne. Keďže očakával útok od K. snažil sa doceliť, aby k nemu nedošlo. Uvedený rozhovor na neho zapôsobil tak, že ak by výzve nevyhovel a neplatil, dostal by väčšiu bitku. Počas rozhovoru mal reálnu obavu vo vzťahu k O. ktorého sledoval, ako si od neho udržiava rovnaký odstup, pričom sa obával možného útoku.

V rámci doplnenia výpovede poškodený uviedol, že C. skutočne navštívil osobne a na požiadanie obžalovaných ho zavolať dole, nakoľko sa s ním chceli títo rozprávať. Tomuto rovnako oznámil aj to, kto sa s ním chce rozprávať. Upresnil, že pred uvedeným incidentom, ktorý sa odohral medzi ním a obžalovanými ho nikto z nich nežiadal o peniaze, nevyhrážal sa mu. Poprel, aby pri návšteve C. tomuto hovoril niečo v zmysle, že je vydieraný zo strany obžalovaných, kde tomuto oznámil iba, že sa má dostaviť dole. V závere doplňujúcej výpovede poškodený uviedol, že K. od neho peniaze nepýtal, ani ho nebil. K osobe svedka C. poškodený uviedol, že s týmto sa stretol aj po uvedenom incidente.

Svedok C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že uvedeného dňa večer došiel za ním domov V. ktorý mu oznámil, že ho vydierajú nejakí chlanci a nevie čo má robiť. Na to mu svedok uviedol, že má privolať políciu. O fyzickom napadnutí V. svedok nevedel uviesť žiadne skutočnosti, keďže nebol prítomný pri jeho napadnutí a o tomto sa dozvedel až na ďalší deň od priateľky V.. Svedok dodal, že uvedené osoby, ktoré V. mali vydierať od neho požadovali peniaze, pričom kto ho konkrétne vydiera V. nevedel. V rámci rozhovoru však spomenul meno „D.“. V závere výpovede svedok uviedol, že nemá vedomosť, aby obžalovaní žiadali peniaze od niekoho iného alebo od neho samotného. Poprel, aby V. zašiel za ním s tým, že sa s ním chce rozprávať K. v prítomnosti T.. Upresnil, že s V. sa rozprával o jeho vydieraní ešte predtým, ako došlo k jeho napadnutiu.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde svedok pripustil, že mu V. oznámil, že okrem K. sa mu vyhráza aj T.. Rovnako pripustil, že mu V. oznámil, že ho napadol K.r, kde s ním mohol telefonovať na druhý deň po tomto napadnutí, pričom k uvedeným rozporom došlo iba z dôvodu, že si na tieto skutočnosti v rámci svojej výpovede nespomenul.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi poškodeného C. bola vykonaná konfrontácia medzi týmito svedkami, kde obaja zotrvali na svojich pôvodných výpovediach.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec C., ktorý zotrval na záveroch ním podaného znaleckého posudku a k týmto uviedol, že pri vyšetrení obžalovaného K. u tohto nezistil žiadne duševné ochorenie, kde jeho stav konzultoval s obvodným psychiatrom a mal k dispozícii jeho kompletnú psychiatrickú dokumentáciu. U tohto zistil duševnú poruchu, ktorú si navodil sám svojim konaním. Jedná sa o syndróm závislosti od amfetamínov a metamfetamínov, teda návykových látok a rovnako o abúzus, teda nadmerné užívanie marihuany. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania v plnom rozsahu a tohto je možné postaviť pred súd. Jeho rozpoznávací a ovládacia schopnosť bola v čase spáchania skutku úplne zachovaná. U tohto nie je potrebné nariaďovať ďalšiu ochrannú liečbu, keďže zo zdravotnej dokumentácie znalec zistil, že tento v súčasnosti sa podrobuje nariadenej ochrannej ambulantnej protitoxikomanickej liečbe, preto nie je potrebné u tohto nariaďovať ďalšiu ochrannú liečbu. V závere znalec konštatoval, že u obžalovaného je potenciálne riziko vzhľadom na opakované užívanie psychotropných látok, že pokiaľ tento znova začne užívať tieto látky, môže sa dostať do stavu toxickéj psychózy, kde v takomto stave môže byť nebezpečný pre okolie, ako aj pre seba. U obžalovaného chorobnú motiváciu k páchaniu trestnej činnosti nezistil, kde história páchania trestnej činnosti sa u tohto odvíja od poruchy osobnosti, ktorá je výrazne disharmonická s prevládajúcimi sociopatickými rysmi, emočne nestabilná, impulzívna, kde tieto povahové rysy sa akcentujú po požití psychotropných látok. Hodnotový systém je deformovaný, ako aj vlastná nekritickosť k závislosti. Vzhľadom k tomu je riziko páchania trestnej činnosti u obžalovaného mimoriadne vysoké. V závere znalec uviedol, že čo sa týka kognitívnych schopností obžalovaného, tento skutok spáchal nie v stave psychózy, nakoľko vzhľadom na spôsob spáchania skutku, tento musel vykazovať nejakú mieru súdnosti a prítomnosti, aby sa dokázal zapájať do tých činností a v takých sledoch, ako boli popisované. Znalec vylúčil, aby mal zníženú rozpoznávaciu schopnosť. Obžalovaný sám uviedol, že na skutok si pamätá, kde tento je schopný správne vnímať a následne reprodukovať prežité skutočnosti, keďže o tomto skutku vypovedal aj pri samotnom vyšetrení u znalca a jeho výpoveď sa v podstate prekrývala s jeho pôvodnou výpoveďou v trestnom konaní.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok C. ktorého závery sú v podstate zhodné s výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní.

V rámci vykonaného dokazovania súd oboznámil aj ďalšie listinné dôkazy a to lekársku správu, záznam o výkone služby hliadky KR PZ, PMJ PZ Košice a záznam o výkone služby OR PZ Michalovce, OO PZ Michalovce, úradný záznam polície k spôsobu života obžalovaného O., kópia komunikácie na sociálnej sieti Facebook, údaje zo systému REGOB k osobám obžalovaným, lustrácia v systéme ISP - Poldat k osobám obžalovaným. Z lekárskej správy MUDr. I. zo dňa 16.5.2015 súd zistil rozsah zranení, ktoré utrpel dňa 15.5.2015 C., kde tento pri vyšetrení uviedol, že bol napadnutý a udretý cudzími osobami. Zo záznamu o výkone služby hliadky polície v zložení G. K. je zrejmé, že dňa 15.5.2015 v čase o 23.53 h do 00.10 h riešili oznámenie o napadnutí muža dvoma neznámymi osobami, ktoré sa na mieste nenachádzali, pričom uvedený skutok bol riešený v spolupráci s ďalšími hliadkami polície, čo je zrejmé zo záznamu o výkone služby hliadky v zložení J., ktorí dňa 15.5.2015 o 23.56 h prijali oznámenie C. o jeho napadnutí W. s tým, že poškodený bol poučený o možnosti podať trestné oznámenie. Zároveň tieto skutočnosti potvrdzujú aj záznamy o vykonaní kontroly osôb uvedenou hliadkou a to C. Z úradného záznamu Prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, Expozitúry Východ súd zistil, že O. vedie túlavý spôsob života, bez uvedenia trvalého pobytu, kde prespáva zväčša u príbuzných a ubytovniach, pričom tento z dôvodu vyhýbania sa orgánom činným v trestnom konaní, ktorý vedú trestné stíhanie voči jeho osobe opúšťa Slovenskú republiku do zahraničia, kde sa nachádza sporadicky v Írsku, prípadne Veľkej Británii. Z fotokópie komunikácie na sociálnej sieti Facebook a pripojeného úradného záznamu polície súd zistil, že prostredníctvom poškodeného C. bola zabezpečená správa zaslaná zo strany obžalovaného Dominika Horvátha, v ktorej sa zmieňuje o napadnutí poškodeného Romanom Demeterom, ktorý je v správe označený znázornením semafora, čo

je jeho prezývka u jeho známych. Z údajov zo systému REGOB, ako aj ISP - Poldat súd zistil bližšie údaje k osobám obžalovaných.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne dospel k záveru, že obžalovaní O. svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 189 ods. 1 Tr. zák., tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, nakoľko spoločným konaním iného násilím, resp. hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal a trpel.

Obžalovaní O. sú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti usvedčovaní najmä výpoveďou poškodeného C. ktorý v rámci svojej výpovede logicky popísal priebeh incidentu tak, ako ho vnímal a ako sa stal, pričom uviedol, že na stretnutie s obžalovanými bol vylákaný telefonátom alebo SMS správou K.. Na základe uvedenej výzvy zišiel dole pred miesto svojho bydliska, kde sa nachádzali všetci traja obžalovaní, kde po príchode k nim s ním komunikoval najmä W. sa postavili na stranu a stáli opodiaľ. V rámci komunikácie mu obžalovaný W. oznámil, že O., ako aj on sám nemajú peniaze, kde navyše K. ani nemá kde spať, preto im bude platiť peniaze, za čo môže pokojne žiť a bývať v meste Michalovce. Zároveň mu poskytol možnosť vybrať si výšku splátok, ako aj intervaly splátok, či už týždenné alebo mesačné. Počas tohto rozhovoru O. iba prikyvoval a po celý čas si udržiaval rovnaký odstup od poškodeného, kde následne tohto napadol úderom päťou do pravej strany krku. Po tomto údere k nemu pristúpil W. pomohol mu vstať a povedal mu, aby si rozmyslel, či bude platiť alebo nie. Zároveň na umocnenie vyhrážok mu oznámil, že nie je jediný, kto bude takýmto spôsobom platiť. K. tiež oznámil, aby poškodeného ďalej nenapádal s tým, „že to stačí“. Z uvedeného konania obžalovaných mal poškodený reálny strach, pričom počas stretnutia bol z tohto dôvodu úplne roztrasený, nedokázal si ani pripáliť cigaretu, nakoľko sa mu triasli ruky, kde spočiatku sa snažil s obžalovaným T. vyjednávať o sume peňazí, ktorú by mal platiť, keďže zo správania K. vycítil možnosť útoku a jeho napadnutia, k čomu napokon aj došlo.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na výpovede jednotlivých obžalovaných na hlavnom pojednávaní, resp. ich výpovede z prípravného konania, ktoré súd prečítal, kde obžalovaní K. taktiež popísali napadnutie poškodeného C.

K. vo svojej výpovedi k samotnému skutku uviedol, že po príchode V. sa tento začal rozprávať s K., pričom on s T. stáli opodiaľ. Keď chceli z miesta odísť, podišli k nim v úmysle rozlúčiť sa s nimi, kde vtedy obžalovaný Y. začul, ako K. žiada, aby si vybral ako bude platiť, teda že od tohto pýta peniaze. Pri tom si všimol, že V.e roztrasený a bojí sa, pričom si nedokázal ani zapáliť cigaretu. Obžalovaný Y. taktiež potvrdil, že V. sa K. opýtal, koľko má zaplatiť, ak by to chcel vyrovnať naraz, načo tento nedopovedal, keďže k nim medzičasom obaja s T. došli, preto K. stíchol. Keď sa obžalovaný s T. otočili, vtedy začul zvuk, akoby niekto niekoho udrel, pričom keď sa otočil videl V. na zemi držiac si krk na pravej strane, pričom tento chrčal. Pri ňom stál „D.r, ktorý na adresu V. uviedol, že je to výstražka.

Rovnako obžalovaný W. uviedol, že náhodne stretol K. ktorí spoločne čakali na C., kde po jeho príchode sa títo s ním spoločne rozprávali. Keď obžalovaný od nich chcel odísť a pootočil sa zbadal, že V. leží na chrbte a chrčí. Vtedy k nemu podišiel, zodvihol ho a z miesta odišiel.

Z výpovedí oboch obžalovaných K.e teda zrejmé, že skutočne došlo k fyzickému napadnutiu C. pri stretnutí s obžalovanými, kde v podstate zhodne obaja označili, hoci aj nepriamo ako útočníka O.. Navyše obžalovaný K. potvrdil aj tú skutočnosť, že O. pýtal od poškodeného peniaze s tým, aby si vybral ako bude platiť a koľko bude platiť. Navyše súd poukazuje aj na písomné podanie O. zo dňa 13.5.2016, v ktorom obžalovaný pripustil fyzický útok voči C. avšak nie z dôvodu vydierania alebo vyhrážok voči jeho osobe.

Nepriamo obžalovaných usvedčujú aj záznamy o výkone služby polície, z ktorých súd zistil, že hliadky polície uvedeného dňa skutočne riešili oznámenie C. o jeho napadnutí dvoma osobami, kde v rámci tohto oznámenia boli kontrolované osoby tak C. Rovnako nepriamo obžalovaných usvedčuje aj ďalší listinný dôkaz a to úradný záznam a predložená fotokópia komunikácie zo sociálnej siete Facebook, v rámci ktorej sa obžalovaný K. vyjadruje o útoku K. voči poškodenému V.. Napokon tento usvedčuje aj lekárska správa C. zo dňa 16.5.2015, z ktorej je zrejmý rozsah zranení, ktoré v dôsledku incidentu s obžalovanými utrpel poškodený.

S poukazom na vyššie uvedené dôkazy má súd za preukázané, že všetci traja obžalovaní po vzájomnej dohode prostredníctvom K. vylákali poškodeného C. na stretnutie, kde mu prostredníctvom W. za prítomnosti obžalovaného Y. bolo oznámené, že im musí pravidelne vyplácať finančnú hotovosť, aby mohol v meste Michalovce pokojne žiť, pričom si sám môže vybrať výšku splátok, ako aj intervaly týchto splátok. Následne bol tento fyzicky napadnutý zo strany O. úderom pästou do pravej strany krku, kde W. na umocnenie vyhrážok poškodenému oznámil, že si má rozmyslieť či bude platiť alebo nie, nakoľko nie je jediný, kto musí platiť. Je teda zrejmé, že všetci traja týmto konaním nútili poškodeného C., aby niečo konal, teda aby im vyplácal finančné obnosy podľa vlastného uváženia, kde tohto k takémuto konaniu nútili za použitia násillia, hrozby násillia a inej ťažkej ujmy. Je zrejmé, že poškodený C. túto hrozbu vnímal ako reálnu a bezprostrednú, keďže sám popísal, že mal pri stretnutí s obžalovanými strach, bol roztrasený, kde si nedokázal pri stretnutí ani zapáliť cigaretu, čo potvrdil v rámci svojej výpovede aj obžalovaný K., kde po incidente tento celú vec oznámil polícii.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovaných, kde obžalovaný O. poprel, aby akýmkoľvek spôsobom sa poškodenému V. vyhrážal alebo od tohto pýtal peniaze. Rovnako obžalovaný W. poprel napadnutie, prípadne vyhrážky vo vzťahu k C.. Zároveň tiež poprel, aby mal vôbec vedomosť o tom, že tento je vydieraný. Napokon aj obžalovaný K. poprel, aby sám nejakým spôsobom napadol poškodeného V. alebo od tohto žiadal peniaze, alebo sa mu nejakým spôsobom vyhrážal. Obranu všetkých troch obžalovaných vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy súd považuje za plne vyvrátenú a účelovú v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. očakávanému trestu. Ku skutočnostiam uvádzaným O. v rámci jeho písomného podania zo dňa 13.5.2016 súd považuje za potrebné uviesť, že tento pripustil fyzický útok voči C. avšak ako dôsledok ich predchádzajúcich nezhôd. Poprel, aby ho udrel v súvislosti s vyhrázaním sa, vydieraním ohľadne vyplácania finančnej hotovosti. Súd poukazuje na to, že túto skutočnosť obžalovaný uviedol prvýkrát až v rámci tohto písomného vyjadrenia, kde túto neoznámil ani pri svojom prvotnom výsluchu pred vyšetrovateľom, resp. v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, hoci tak urobiť mohol. Vzhľadom k tejto skutočnosti má súd zato, že uvádzané skutočnosti nie sú nijako preukázané, sú účelové tak, ako to konštatuje súd vyššie. Čo sa týka obrany K.e zrejmé, že títo v rámci svojej výpovede označujú vždy ako páchatela trestnej činnosti, prípadne možného útočníka inú osobu v snahe vyviníť sa z podozrenia a poukázať na iného zo spoluobžalovaných. V ich výpovediach sú vzájomné rozpory, ktoré títo nedokázali logicky vysvetliť, preto jedinou hodnovernou výpoveďou bez vnútorných rozporov sa javí súdu výpoveď poškodeného C., preto na základe tejto svedeckej výpovede v spojení s ďalšími dôkazmi, na ktoré súd už skôr poukázal, súd o vine všetkých troch obžalovaných nemal žiadnu pochybnosť. Zároveň súd konštatuje, že u poškodeného C. nezistil reálny dôvod pre krivé obvinenie niektorého z obžalovaných.

Súd sa tiež zaoberal aj výpoveďou svedka C., ktorý potvrdil, že mu poškodený C. oznámil, že bol vydieraný zo strany všetkých troch obžalovaných a následne mu oznámil aj skutočnosť, že bol O. napadnutý. Súdpripúšťa, že v rámci výpovede C. došlo k vzájomným rozporom vo vzťahu k tomu, kedy boli tieto skutočnosti oznámené C. zo strany poškodeného, pričom C. potvrdil, že skutočnosť ohľadne vydierania mala byť svedkovi oznámená ešte pred fyzickým napadnutím poškodeného, čo tento poprel. Rozpory v ich výpovediach súd odstraňoval aj prečítaním skoršej výpovede svedka C. z prípravného konania, ako aj vykonaním konfrontácie, kde C. pripustil, že na niektoré skutočnosti si v rámci svojej výpovede nespomenul, preto ich neuviedol tak, ako v prípravnom konaní, kde potvrdil, že C. mu oznámil aj mená všetkých troch obžalovaných, ktorí ho vydierali a rovnako pripustil, že o niektorých skutočnostiach sa mohol dozvedieť následne od C. osobne po skutku.

Keďže obžalovaní na svoju obranu neuviedli žiadne ďalšie podstatné skutočnosti, súd o ich vine nemal žiadnu pochybnosť.

Obžalovaný O. je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu Košice je hodnotený v celku kladne s malými problémami, kde mu bol uložený jeden disciplinárny trest za fyzický konflikt. Doposiaľ bol 10 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/171/2015 zo dňa 28.1.2016, kde bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2016.

Obžalovaný K. z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. Doposiaľ bol 2 krát súdne trestaný naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OT/77/2016 zo dňa 13.4.2016, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov.

Obžalovaný W. je z miesta bydliska hodnotený všeobecne, pričom doposiaľ bol 1 krát súdne trestaný, pričom v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osoby obžalovaných, na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaných bude dosiahnutý uložením týchto diferencovaných trestov:

- u obž. O. uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/171/2015 zo dňa 28.1.2016, kde bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako priťažujúcu okolnosť súd hodnotil spáchanie viacerých trestných činov vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu, ako aj jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom žiadnu poľahčujúcu okolnosť súd na strane obžalovaného nezistil. Z tohto dôvodu súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest uložil na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkon trestu pre úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

- u obž. K. uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OT/77/2016 zo dňa 13.4.2016, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako priťažujúcu okolnosť súd hodnotil spáchanie viacerých trestných činov vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu, ako aj jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom žiadnu poľahčujúcu okolnosť súd na strane obžalovaného nezistil. Z tohto dôvodu súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest uložil na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkon trestu pre úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže obžalovanému bol v rámci zrušeného trestu v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce, sp. zn. OT/77/2016 uložený trest zákazu činnosti, preto súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák. opätovne obligatórne uložil obžalovanému uvedený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 2 rokov.

- u obž. W. uložením trestu odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 40 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako poľahčujúcu okolnosť súd hodnotil jeho doterajší bezúhonný život, pričom žiadnu priťažujúcu okolnosť súd na strane obžalovaného nezistil. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto určenej trestnej sadzbe.

Takto uložené tresty u všetkých troch obžalovaných podľa názoru súdu spĺňajú účel trestu, ako aj napĺňajú požiadavky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, kde dostatočne výchovne pôsobia aj na prípadne ďalších páchatelov takejto trestnej činnosti a odradia ich od jej prípadného spáchania. Pri ukladaní trestu súd rovnako zohľadňoval aj doterajší život jednotlivých obžalovaných, ich predchádzajúce odsúdenia, kde vzhľadom na opätovné páchanie trestnej činnosti je zrejmé, že skôr uložené tresty sa najmä u obžalovaného O. minuli svojmu účelu a nevedli k jeho náprave, preto bolo potrebné uložiť tresty tak, ako to súd uviedol vyššie. U obžalovaného W. má súd zato, že takýto výchovný trest rovnako postačí na jeho nápravu a prevýchovu, keďže v prípade opätovného spáchania trestnej činnosti, prípadne priestupku tomuto hrozí premena trestu, resp. nariadenie jeho výkonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.